

Уторак, 01.07. 2025.

Београд – Топола – Свилајнац – Брзеће

Брзо се пакујемо и напуштамо смештај. Доручкујемо у хладовини дворишта Дома ученика Карађорђе на Звездари. Придружује нам се и Софија, још једна гошћа из РФ. Интересантно је да сада имамо три особе из Удмуртске републике РФ. Са два возила брзо излазимо из Београда и упућујемо се традиционалном маршрутом према Тополи. Успут се заустављамо код споменика посвећеног црвеноармејцима у Наталинцима. За похвалу простор око споменика је пристојно уређен, стање је боље него иначе. Пут је добар, блокада нема, а мало већа гужва је на улицама Тополе. Посећујемо Оплепац, спомен-цркву Св. Ђорђа и маузолеј династије Карађорђевић. Кустоскиња у кратком излагању представља овај симбол династије Карађорђевић. На нашу опаску да би у крипти цркве требала бити покопана и Јелена Петровна Српска (Карађорђевић) нисмо добили подршку. Кућу краља Петра I разгледамо без водича и посета се завршава релативно брзо. На паркингу хотела Оплепац срећемо Слобу, старог познаника и сарадника, искусног угоститеља. Пре поласка за Свилајнац у Тополи обилазимо Музеј вина „Златна круна”. Ово је наша прва посета овом објекту али је сасвим извесно да ће сарадња бити дуга. Изложбена поставка и предусретљиви домаћин Зоран остављају више него пријатан утисак. Брзо стижемо у Природњачки центар Србије у Свилајнцу. Ово здање науке, културе и забаве је традиционално у нашем програму. Навикли смо се да овде можемо очекивати добар амбијент, квалитетне едукативне садржаје и одмор уз пријатан ручак. Раније смо увек имали речи хвале, а овога пута то није било тако. Наше разочарење није мало али имамо обећање домаћина да ће током наше следеће посете све бити као некада. Верујемо у то. Ипак би ово требао да буде један од најцеловитијих и најквалитетнијих садржаја овог типа у Србији и шире. После кратког обиласка центра града (Праве и Криве чаршије) пут настављамо према Копаонику. Нашим пријатељима из Русије је аклиматизација прилично тешка, због екстремно топлих услова. У сутон обилазимо Манастир на Дубу са каменом црквом Св. Петке подигнуте на темељу ранохришћанског храма. Монах није ту али су нас дочекали његови пернати љубимци. Заправо имамо прилику да са овог јединственог видиковца сагледамо шири простор и низ специфичних природних и друштвених особина: оштру границу промене пејзажа, паралелизам токова и лактаста скретања река, асиметрију речних сливова, епигенетске долине, младе и старе планинске системе, некада сезонска привредна насеља и др. У раним вечерњим сатима стижемо у Брзеће. Овде радо долазимо и још се радије враћамо, посебно сада током овог екстремног топлотног таласа. Смештамо се у „Пахуљици” и одлазимо на вечеру у „Колибу”. Пријатну планинску ноћ користимо за шетњу и упознавање са околном туристичком зоном, посебно са комплексом Хотела Јуниор. После изузетно напорног и топлог дана вечера и шетња су нас окрепили, а добар сан нас припремио за нове изазове који су били пред нама.

